

"אנו, סבתא, נוסעים לנהר סמורודינה, שעובר עליו גשר  
עץ אשור חזק. שם אנו רוצים להתמודד עם פלא-מפלץ  
האיום, למנוע ממנו להגיע אל האדמות שלנו.



## איוון בן האיכר

במדינה אחת, בכפר אחד, חיו הורים זקנים, איכרים  
שעבדו את אדמתם. היו להם שלושה בנים. אינני יודע  
את שמות שני הגדולים, אך לצעיר קראו איוון.  
פעם התפרסם במדינה שמעבר לנהל סמורודינה  
התנחל פלא-מפלץ איום, שמתנפל על בני-אדם והורג  
אותם.

ההורים הזקנים דאגו מאוד כששמעו זאת, והבנים  
החליטו – נלך להלחם עם פלא-מפלץ האיום הזה, נכניע  
אותו או נמות עצמנו.

בעצב רב נפרדו ההורים מבניהם, והבנים לקחו את  
החרבות הדמשקאיות שלהם, תרמילים עם לחם ומלח,  
עלו על סוסיהם הטובים ונסעו.

הם רכבו ורכבו עד שהגיעו לכפר כלשהו. מביטים -  
סביב אין נפש חיה ורק בית קטן אחד עומד שלם. נכנסו  
האחים לבית הזה, ושם אישה זקנה יושבת על תנור  
ושואלת:

"צעירים טובים, לאן דרככם?"



"אכן מעשה טוב לקחתם על עצמכם, צעירים."  
האישה הזקנה הלינה את האחים ובבוקר נתנה להם  
ברכת דרך.

רכבו שוב האחים עד שהגיעו לגשר עץ האשור שעל  
נהר סמורודינה. על חוף הנהר ראו פזורות שם חרבות  
וקשתות שבורות, וגם עצמות בני-אדם.

לא רחוק עמד בית קטן, ריק, והם החליטו ללון בו.  
"הנה, אחים" אמר איוון "הגענו למטרה שלנו. אבל  
אנחנו במקום זר וצריך להקשיב היטב ולצפות היטב  
סביב. הבה ונעשה זאת במשמרות ונשמור שאף אחד  
לא יעבור את גשר עץ האשור שעל הנהר."

בלילה הראשון שמר האח הבכור. הוא עבר לאורך  
החוף, הביט על נהר סמורודינה, ראה שהכל שקט, לא  
רואים נפש. הוא נשכב תחת שיח ונרדם.  
ואיוון בינתיים לא יכול היה לישון. לקראת חצות הוא קם,  
לקח את חרבו הדמשקאית ויצא לחוף הנהר. רואה -  
אחיו ישן תחת השיח.



איוון לא העיר אותו אלא ירד בעצמו תחת לגשר עץ  
האשור.

עבר זמן ופתאום המים בנהר סערו, עיט שעל עץ גבוה  
זעק, הופיע פלא-מפלץ איום בעל ששה ראשים. הוא  
עלה על גשר עץ האשור רוכב על סוס אש, העורב יושב  
על כתפו, ומאחוריו רועש יער שחור.

ופלא-מפלץ האיום אומר "שמעתי שאיוון בן האיכר בא  
להתמודד אתי. איפה הוא? אשים אותו על כף ידי אחת,  
אמחץ בשניה ונגמור את העניין!"

ואז יצא איוון מתחת הגש ואומר:

"אל לך להתרברב הזד. הבה ונשווה את כוחותינו!"

והם התחילו בהתמודדות עד שהאדמה רעדה  
תחתיהם. במכה אחת של החרב הוריד איוון בן האיכר  
לפלא-מפלץ שלושה ראשים.

צועק פלא-מפלץ:

"תן לנוח!"

ואיוון בן האיכר עונה:

"לך עוד שלושה ראשים ולי רק אחד. כשיישאר אצלך

רק ראש אחד אתן לך לנוח."

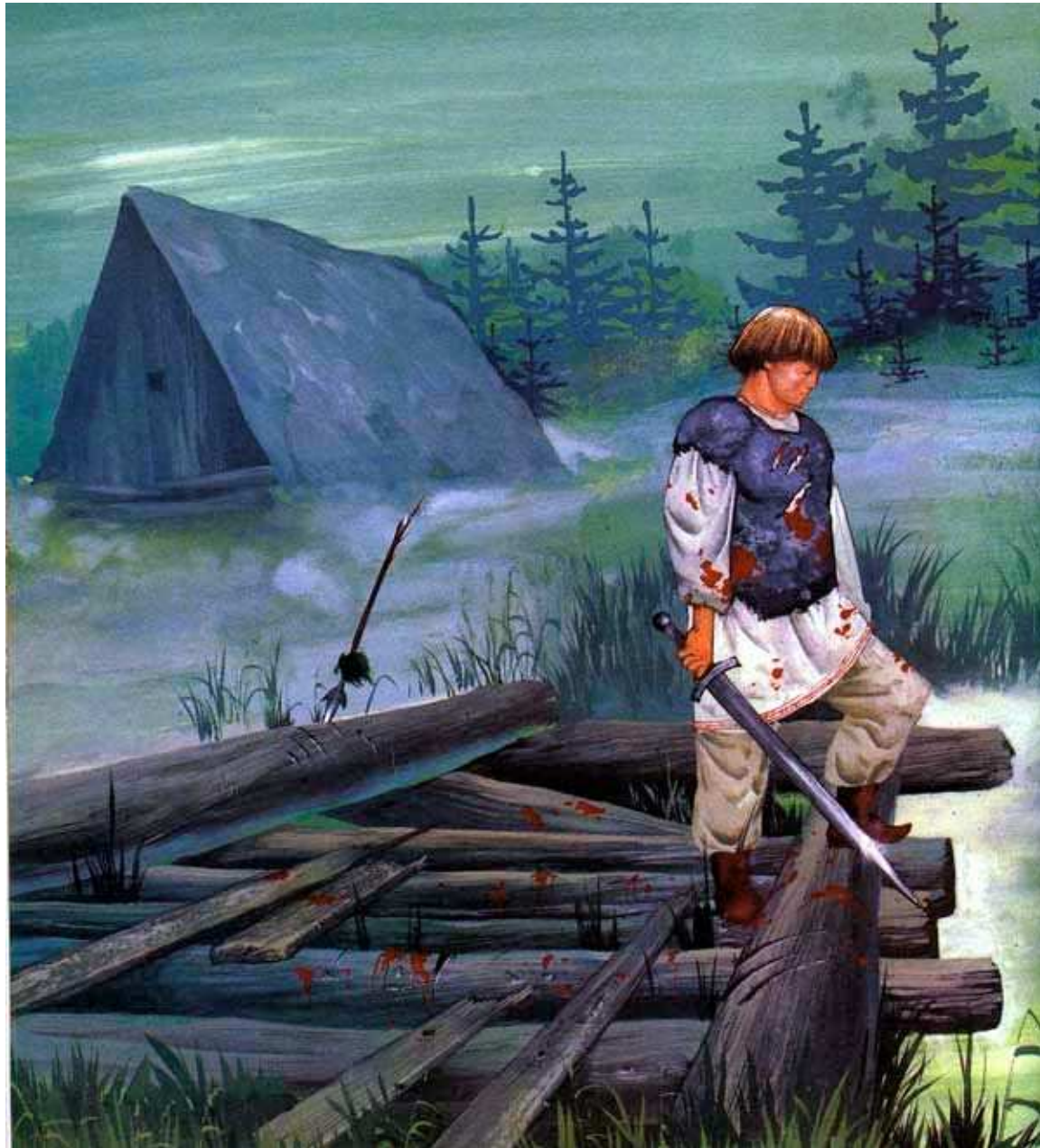


שוב התחילו להלחם ושוב בתנופת חרב אחד הוריד איוון בן האיכר שלושת הראשים נותרים של פלא-מפלץ. ואז הוא חתך את גופתו של המפלצת לחתיכות קטנות וזרק אותן לנהר. ואת ששת הראשים שם תחת גשר עץ האשור.

חזר איוון לבית הקטן ונשכב לישון. בבוקר חזר האח הבכור מהשמירה. "ראית משהו בלילה?" שואל אותו איוון. "אפילו זבוב לא עבר לידי, אפילו יתוש לא זמזם." למחרת הגיע תורו של האח השני לשמור. הוא יצא לחוף הנהר, הביט סביב ואחר כך נשכב בין שיחים ונרדם שם.

איוון לא סמך עליו. לקראת חצות הלילה לקח את חרבו החדה ויצא אל הנהר סמורדינה. שם ירד תחת גשר עץ האשור והתחיל לשמור.

ושוב סערו מי הנהר ויצא מהמים ופלא-מפלץ איום בן תשעה ראשים. איוון בן האיכר בא מולו כדי להתמודד בו.



הניף איוון את חרבו הדמשקאית והוריד ששה ראשים של פלא-מפלץ. ופלא-מפלץ הכה לאיוון מלמעלה עד שהוא שקע באדמה עד הברכיים.

לקח איוון חופן חול וזרק בעיני האויב. עד שפלא-מפלץ ניגב את החול מעיניו איוון בן האיכר הוריד לו את שלושת הראשים הנותרים.

שוב הוא חתך את גופתו של המפלץ לחתיכות, ותשעה הראשים שם תחת גשר עץ האשור. ואז חזר לבית הקטן, נשכב ונרדם.

בבוקר בא האח שיצא לשמור "ראית משהו בלילה?" שואל אותו איוון.

"אפילו זבוב לא עבר לידי, אפילו יתוש לא זמזם."

"אז בואו אחי אתי. אראה לכם זבוב ויתוש."

הוביל אותם איוון תחת גשר עץ האשור והראה להם את ראשי פלא-מפלץ. האחים התביישו מאוד.

בלילה שלישי היה תורו של איוון לשמור.

הוא אמר לאחים:

"אני יוצא עכשיו לקרב איום, ואתם, כשרק תשמעו את קריאתי, שחררו את הסוס שלי ובואו לעזרה."



יצא איוון בן האיכר אל נהר סמורדינה. ובחצות הלילה יצא על גשר עץ האשור פלא-מפלץ בעל שתיים-עשר ראשים רוכב על סוסו. כל שתיים-עשר הראשים שורקים קול מחריש אוזניים ויורקים אש. לסוסו של פלא-מפלץ שתיים-עשרה כנפיים, פרוותו מנחושת, זנב ורעמה מברזל.

איוון בן האיכר יצא מולו מתחת לגשר עץ. "מה איתך איוון? לשם מה באת?" שאל פלא-מפלץ. "אלחם בך, יצור מקולל, כדי שלא תמשיך להרוג אנשים טובים!" עונה לו איוון בן האיכר.

הוא הניף את חרבו החדה והוריד למפלץ שלושה ראשים. אבל פלא-מפלץ תפס אותם, נגע בהם באצבע לוחטת שלו, הניח על הצוואר והם נדבקו בחזרה. רע היה לאיוון. פלא-מפלץ מחריש אותו בשריקה, יורק עליו אש, מכה בו עד שאיוון שוקע עד הברכיים באדמה. איוון בן האיכר אגר כוחות ושוב הוריד למפלץ ששה ראשים. פלא-מפלץ תפס את הראשים, נגע בהם באצבע לוחטת שלו, שם לצוואר והם שוב נדבקו.



ועכשיו נתן לו פלא-מפלץ מכה כזו שאיוון שקע באדמה עד החגורה. אבל הוא הניף את החרב בשלישית והוריד לפלא-מפלץ תשעה ראשים. פלא-מפלץ תפס אותם, נגע בהם באצבע לווהטת, שם על הצוואר והם שוב נדבקו. ואז התנפל על איוון ובמכה השקיע אותו באדמה עד הכתפיים.

איוון הוריד את כובעו וזרק אותו אל הבית. רק אז התעוררו האחים, פתחו אורווה, שחררו את הסוס של איוון ובעצמם רכבו אחרי הסוס לאיוון לעזרה. הסוס של איוון התחיל לבעוט בפלא-מפלץ בפרסות שלו, ואיוון יצא מהאדמה, כוון היטב וחתך לפלא-מפלץ את האצבע הלוהטת ומיד המשיך לחתוך את הראשים. הוריד את כולם, את הגוף חתך לחתיכות קטנות, פירר אותם וזרק פירורים לתוך הנהר סמורודינה. בינתיים הגיעו האחים, לקחו את איוון לבית, רחצו אותו, האכילו, השקו והשכיבו לישון. בבוקר מוקדם קם איוון ויצא אל הבית האבן של פלא-מפלץ. ישבו שם שלוש פלא-מפלצות, נשים של המפלץ וגם האם, מפלצת-דרקון זקנה.

הן דיברו ביניהן איך לנקום את מותו של פלא-מפלץ.  
הקשיב להם בהסתר איוון בן האיכר וחזר אל אחיו.  
התחילו האחים לחזור הביתה. נסעו בשדות, בעמקים.  
יום היה חם ומעייף, רצו מאוד לשתות. והנה במקום  
אחד ראו באר. אמרו לאיוון:

"נעצור כאן ונשתה מים קרים, ננוח."

איוון קפץ מהסוס ובחרב הכה בדפנות הבאר. התחילה  
הבאר לליל, לשאוג. התפורר ולא היה יותר. ומיד בא  
ענן, החום פסק וכבר לא רצו יותר לשתות.  
נסעו האחים הלאה. נסעו זמן רב וראו עץ תפוח. ירדו  
האחים מהסוסים כדי לקטוף תפוחים. אבל איוון התחיל  
לחתוך את העץ סמוך לשורשים. התחיל העץ לליל,  
לשאוג.. נפל על נארץ ומת.

עלו האחים שוב על הסוסים והמשיכו בדרך.  
רכבו זמן רב והתעייפו מאוד. והנה רואים על העשב  
מונח שטיח רקום. רצו האחים לשכב על השטיח כדי  
לנוח. ואיוון לא אמר להם מילה אלא הוריד את  
האבנט שלו וזרק על השטיח. האבנט נדלק, בער  
בלהבה גדולה ונשרף. לא נשאר ממנו דבר.







אזי ניגש איוון אל השטיח, חתך אותו לחתיכות ואמר  
לאחים:

"הבאר, עץ התפוח, השטיח, אלה היו נשים של  
פלא-מפלץ. הן רצו להרוג אותנו אבל לא הצליחו ונהרגו  
בעצמן!"

נסעו האחים הלאה.

פתאום השמיים חשכו, רוח יללה, אדמה רעדה. עפה  
מפלצת-דרקון, אם של פלא-מפלץ בעצמה. פתחה את  
הלוע שלה מהשמיים ועד הארץ, רוצה לבלוע את איוון  
יחד עם אחיו.

ראה איוון שזו צרה גדולה. הכה בסוסו והתחיל לדהור,  
והאחים אחריו. דוהרים ורואים - לפנייהם נפחיה ונפחים  
עובדים בה.

הנפחים הכניסו את איוון והאחים וסגרו אחריהם תריסר  
דלתות ברזל ונעלו בתריסר מנעולים מחושלים.

באה מפלצת-דרקון לנפחיה וצועקת:

"נפחים, תנו לי את איוון ואת אחיו!"



והנפחים אומרים:

"תלקקי בלשון הלוהטת שלך תריסר דלתות ברזל

ותריסר מנעולים מחושלים ואז תקחי אותם!"

התחילה מפלצת-דרקון ללקק את דלתות הברזל.

ליקקה, ליקקה, ליקקה אחת-עשרה דלתות, נשארה

הדלת האחרונה.

התעייפה מפלצת-דרקון ולפני הדלת האחרונה ישבה

לנוח. ואז איוון בן האיכר קפץ מהנפחיה, תפס את

המפלצת ובתנופה דפק בה באבן. התפוררה המפלצת

הזקנה לחתיכות קטנות והרוח פיזרה אותן לכל

הכיוונים.

מאז נעלמו כל המפלצות בארץ זו והאנשים יכלו לחיות

בבטחון ובשלום.

ואיוון בן האיכר חזר הביתה יחד עם האחים, לאבא

ולאמא. והם המשיכו לחיות כמו קודם, כמו קודם חרשו

שדות, זרעו שיפון וחיטה.